

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на році вулиці Прінсард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

НОТАТКИ НА ТЕМУ ДНЯ

МІСЬКІ ВИБОРИ У ВІННІПЕГУ

Міські вибори у Вінніпегу завтра. Вони стало відбуваються у п'ятницю — отже в п'ятницю будуть і цього року. Вислід буде відомий аж в понеділок, а може у вівторок.

Вислід виборів багато залежить від самих робітників, від тих, що мають право голосу, йдуть до голосування й голосують за власними домаганнями, а не за блоферськими програмами буржуазних кандидатів та партій.

Одинока комуністична партія, ставлячи своїх кандидатів, їде до робітників з такою програмою, яка повністю відбиває в собі домагання робітничої класи. Це є не лише виборча програма. Це є програма щоденної боротьби робітництва — безробітних, що голодують і тих, що працюють, але яким що місяці зривають заробітну платню — це програма боротьби за право на людське життя, на існування.

Голосувати за комуністичними кандидатами — значить голосувати за теми домаганнями. Вінніпегське робітництво прекрасно знає, що одинока комуністична партія організує робітництво до боротьби за людське життя, що навіть ту жабрацьку допомогу, що їй тепер дістають безробітні, то воно її вибороло під провідом комуністичної партії.

Тому всі ті робітники й робітничі, що мають право голосу, повинні йти в п'ятницю, 27-го листопада до голосування й солідарно голосувати за своїми власними домаганнями, ставлячи одинокі тільки проти назвиск комуністичних кандидатів — на ситі мейора, алдерменів і шкільних тростисів.

ФЕРЛЕЙ ПРОПОВІДУЄ СТУПУ Й ЖОРНА ТА ПОВОРОТ ДО ЧАСІВ ЦАРЯ СОЛОМОНА

Як відомо, міська рада у Вінніпегу, щоб не давати робітникам допомоги, посилає їх на вул-вуду різати дрова, замінивши машинною пилою — ручною.

Для робітника не робить різниці, якою пилою різати — він різатиме й напилником, тільки плати. Та в тому то й річ, що різкує робітників дрова не за платню, але за миску гнилої зупи.

Ферлей у своїй виборчій програмі їде далі за програму міської ради. Він каже, щоб всі роботи виконували при допомозі робітників, а не машинерії.

Це то програма! Знищити всі машини й запрягти робітників. Величезні млини з їхніми машинами? — до біса з ними! Замовити десять тисяч жорен, поставити в кілька рядів довкола міської ради, зробити Ферлея форманом, а він заставлятиме безробітних за миску гнилої зупи молотити пшеницю на палиниці для населення міста.

В другий ряд поставити кілька тисяч стук і заставити безробітних на три шифти товкти ячмін на пецях.

Троки прогнати з міста і запрягти коні й то тільки того чоловіка коні, який має їх не більше, як двоє. Коли ж браке коней — то піти за прикладом Польщі й запрягти робітників — хай тягнуть тягарові вози й не їдуть даремно гнилої зупи.

Стріт-кари помолити і їздити волами — гей, гей, круторогі! — електрику знищити й світити очима — роботи тоді буде, а роботи. На чорта нам машини. — це більшовицька видумка, це вони запроваджують машини, щоб полекшити працю чоловіка, щоб запровадити соціалізм. Ферлей проти машин, він пре назад, до часів царя Соломона, коли кожухами горох молотили й довбешкою воши біли.

Минулого року мав Ферлей цікаву точку програми, як викладати робітників з хатів за незарядження податку, а цього року пішов пан Ферлей на прохід до Дикого парку й там десь загубив в Якимішаковому сніг ту точку програми.

Нема то такі політишенів понад "наших рідних".

БРАМА НА СХІД ЧЕРЕЗ НІМЕЦЬКИЙ ФАШИЗМ

Старокрава преса доносить, що після того, як Гінденбург приніс Гітлера, провідника німецьких фашистів, Гітлер мав нараду з Коновальцем, провідником УВО. Гітлер обіцяв дати Коновальцеві допомогу, але під умовою, що вся діяльність українських націоналістів буде звернена тільки проти Радянського Союзу, а не проти польської шляхти.

Якщо Коновалець із своїм УВО їде за порадою Гітлера (а він їде), то Гітлер відчинить українському фашизмові "браму на схід".

Після цих нарад Коновалець з Гітлером, в органі Коновалець "На сторожі" появилась стаття під заголовком: "Гітлер а українська справа", в якій закликається українських націоналістів "стати густою козацькою лавою при боці Гітлера, котрий отворить брами на схід".

Як був той "український націоналізм" безбожим, таким і залишиться. Все він стояв або при боці Пільсудського, або при боці Денікіна та антантів в минулому, а тепер — в Німеччині стає при боці Гітлера, у Франції при боці тайної поліції (Міхета Шаповала), на Західній Україні при боці польської шляхти та Йорги, в Канаді при боці Веба, або тої партії, яка при владі і т. д.

Такий бо він безбожний.

РЯТУЙМО, РЯТУЙМО!

Це не ми кричимо, ні. Робітники взагалі не кричать, вони не вміють кричати. Робітники боряться. Це українська жовтоблакітна ундівіщина так репетує. Рятуйте "Просвіту"! Рятуйте Рідну Школу! Рятуйте Центросоюз! Рятуйте нашу молодь! Рятуйте Сільський Господар! Рятуйте українську справу! Рятуйте, рятуйте!

Вже самий той крик ундівіщ свідчить од чого вони довели ці інституції.

Вписують хвалебні гимни Галушинському, який недавно помер, за те, що не можуть після його господарки врятувати "Просвіту". Рятуйте "Просвіту", бо вона докотилася до руни, бо вона так задовжена, що вже й процентів не може платити. До того ж, від коли ундівіщ допустили до співпраці в "Просвіті" радикалів, то їх так допомогли, що просто обікрали "Просвіту" в Рогатині.

"Рідна Школа" вже знову прислала свого "амбасадора" Льва Ясінчука "по золоте руно" в Америку.

Чому ж так репетують ундівіщ? Чому "Час", львівський щоденник, так скарижється, що "тим сакраментальним словом "рятуйте" від якогось часу переповнена наша преса і ми це слово чуємо майже на кожному кроці"?

Тому, що вже від кількох років ундівіщ розвивають годовні селянським та робітничим делегатам, що приїздять на З'їзди "Просвіти", "Рідної Школи" та кооператив і викидають їх із салі. Тому, що в містах і по селах вони викидають селян з "Просвіти", зводять всюди з ними боротьбу, перетворюючи культурницькі та господарські інституції на фашистські гнізда. Через це селяни перестали ці гнізда підтримувати, а те, що в них було, ундівіщ та радикали — порозкрадали, а тепер репетують — рятуйте!

Ані цента не дайте тим рятівникам, бо все одно порозкрадають! Нехай скажуть, що вони зробили з тими тисячами доларів, що збрали на рятування від повені в 1927 році, як вони ними доларами рятували вже те, що нині знову порозкрадали. Ані цента не дайте!

ГЕТЬ МАШКАРУ З АНТИРАДЯНСЬКИХ ПРОВОКАТОРІВ

(Із редакційної статті московської "Правди".)

Японська вояччина далі невтомно поширює зону воєнної окупації Маньчжурії. Тепер виоконують ті плани, що їх довго опрацьовували й уточнили в генеральному штабі.

Боротьба в Маньчжурії невідемна від боротьби імперіалістів за гегемонію на Тихому океані. Окупація Маньчжурії є один із розділів чорної книги імперіалістичної дипломатії в боротьбі імперіалістів за Тихий океан. Тут саме і треба шукати особливостей цієї боротьби. Імперіалістична заінтересованість в Тихо-океанському басейні — це вестр, що визначає на д з в ч а й н о складний характер цього світового конфлікту.

Зайнтересованість імперіалістичних суперників Японії в маньчжурській справі змушує японських імперіалістів вишукувати усілякі пояснення та виправдання для своєї окупаційної політики. Японські імперіалісти намагалися "умотивувати" цю політику версією про колючу потребу "захистити життя та майно японських громадян у Китаї й Маньчжурії". Не зважаючи на явну лицемірність характер цієї версії, вона, проте, прислужилася як аргумент перед Лігою Націй та капіталістичною громадською думкою. Але цю версію вичерпали до дна. Японським імперіалістам потрібна нова версія, щоб виправдати далі поширення окупаційної зони. Вони їй знаходять її в "червоній небезпеці", яка нібито загрожує Півночі.

Ця версія зручніша, бо вона дозволяє японським імперіалістам сподіватися на підтримку та співцугтя імперіалістів інших країн. Японські імперіалісти намагалися виступати як "оборонці миру та ладу на Далекому Сході", після того, як вони сами зчинили кроваві розрухи, виступивши з дорученням "націй ладу", як вчливого називає імперіалістичний старий газетний проїдисвіт французької буржуазної преси Пертінанкс на сторінках "Матен". Велика Японія опинилася в ролі жандарма міжнародного імперіалізму в його боротьбі проти китайського народу та СРСР.

За вихідний пункт для нової провокаційної кампанії проти СРСР є провокаційна вигадка неграмотних редакторів японських телеграфічних агентств "Демно Цусі" та "Сімбун Ред-го", а також японських газет, зокрема тих, що виходять у Маньчжурії.

Чим обгрунтовує японська реакційна преса свої "повідомлення"? На це запитання представник японського міністерства закордонних справ ще 26 жовтня відповів, що нема ніяких даних, які стверджують повідомлення агентств про нібито "зосередження радянського війська на маньчжурському кордоні". Але очевидно в японському міністерстві закордонних справ права рука не знає, що починає ліва, бо чим же шнакше можна пояснити відомо заяву японської дипломатії?

Проте провокацію японської преси, спрямовану проти СРСР, пожадно підхопила світова реакційна преса, насамперед французька. Чимале значення у цьому галасі відіграє організація фінансової олігархії та французьких чорносотенців "Тан". Англійська реакційна преса, особливо консервативна в особі "Дейлі Мейл", "Морнінг Пост", "Дейлі Телеграф" тощо підхопила вигадку японських газет і перетворила її на шалене цькування Радянського Союзу. Не відстає від своїх англійських поплечників і американська реакційна преса.

Але неперевірена щодо повторної брехні є заява голови військово-морської комісії американського парламенту Бріттена, який домагається поширення програми морського озброєння для Сполучених Дер-жав. "Справжні воєнні дії відбуваються тепер в Азії, — заявляє він, — де Росія мобілізує величезні сухопутні-військово-морські та військово-повітряні сили. Увесь світ лежить на вулкані, що може почати діяти першого-лішого моменту". Як видно, цей американський Пуришкевич, якому мабуть не дають спокою лаври Герострата, домагається того, щоб назавжди забезпечити собі місце в Пантеоні нечесних.

Міжнародний пролетаріат повинен бути на варті. Антирадянська кампанія провокаційної війни треба викрити до кінця. Геть машкару з полум'ярів війни! — ось наше гасло.

НАПАД НА УКР. УСТАНОВУ

Дня 15 жовтня повибивали польські фашисти вікна в Укр. Ремісничо-Промисловій, Бурсі у Львові на Личакові.

Чи ви готові до кампанії ТУРФДім в місяці грудні?

РОБІТЬ ПРИГОТУВАННЯ НЕГАЙНО! — ЗМОБИЛІЗУЙТЕ ВСІ КОМІТЕТИ, ГОЛОВНО ОРГАНІЗАЦІЙНІ І ОСВІТНІ! — ПРЕСОВИЙ КОМІТЕТ ХАЙ БЕРЕТЬСЯ ЗА ПЕРЕВЕННЯ КАМПАНІЇ МІСЯЦЯ КНИЖКИ!

Постанова про те, що в місяці грудні відбудеться кампанія за членством до ТУРФДім, як також кампанія місяця поширення книжки — є не нова. Про неї повинні знати не тільки кожний заряд, але кожний член організації — бо це є ухвала Дванацятого З'їзду ТУРФДім.

Тому всі відділи ТУРФДім, Жіночої Секції й Секції Молоді повинні негайно налагодити організаційний апарат так, щоб з початком грудня він пішов в рух.

Ми скорше про це не писали тому, щоб не перешкаджати листопадовій пресовій кампанії. Зараз пресова кампанія закінчується. Нехай пресові комітети роблять її підсумки, а де не закінчена, нехай закінчують, — а організаційні й освітні комітети нехай беруться до турфдівської кампанії.

Подрібніші інструкції про це вже вислані всім зарядам відділів. Вислано також і ключі, під якими кампанія повинна проходити. Хай тільки заряди відділів скличуть збори комітетів, розроблять план кампанії, а потім скличуть збори членства — ТУРФДім, Жіночої Секції й Секції Молоді та беруться за працю.

Всі відділи, всі галузі ТУРФДім і його секцій повинні в цій кампанії тісно співпрацювати. Треба докладати всіх старань, щоб втягнути до праці все членство.

Порозумітися з відділами РЗТ й ТОДОВИРНАЗУ, щоб вони також взяли участь в кампанії.

Поставити завданням: 1000 нових членів приєднати до ТУРФДім, а 500 членкинь до Жіночої Секції! Це мінімум. Звести боротьбу за перевищення цієї цифри.

Пам'ятати: вступна вкладка до ТУРФДім для чоловіків одного долара, а для жінок — 50 центів.

Робітничо-Фармерська Книгарня у Вінніпегу за порозумінням з ЦВК дає на книжках 50 процент знижки. Книжки дуже цікаві й їх треба поширити в маси. Слідить за оголошеннями.

Ні книгарня, ні ЦВК книжок до відділів не висилає. Нехай кожний відділ, кожний освітній комітет перегляне список книжок і негайно сам замовить таких і стільки, скільки вважає за потрібне. Тож пам'ятайте — книжок не висилаємо — замовляйте самі! Маєте оголошення книжок в цьому числі "Укр. Роб. Вістей".

Пішіть до газети, як починаєте кампанію й як переводите. Дальші директиви на днях вишлемо.

М. ШАТУЛЬСЬКИЙ, секр ЦВК ТУРФДім.

ЄДИНИЙ ВИХІД ІЗ СВІТОВОЇ КРИЗИ

"Економічні підвалини захищені в цілому світі. Нюдин директор банку або міністер фінансів у світі не може спокійно дивитися більше, як на місяць вперед". — так характеризує не хто інший, як новий "залізний канцлер" Німеччини Брінгінг, теперішній стан капіталістичного світу.

У цілому капіталістичному світі хитаються "економічні підвалини". Величезна хвиля світової господарчої кризи шалено прориває всі застави, всі кордони, всі митні мурі. Ще не так давно французький капіталізм уважав Францію за "колоніальний острів" серед моря світової господарчої кризи. А сьогодні ми бачимо тепер? Великі банки банкрутують там одиноким по одному. У тій самій Франції дедалі більше безробіття, хоч французький уряд викладає великі маси робітників-чужоземців, що zostалися без праці, закордон, проте вже цілком безперечно, що й у Франції безробітних більше, як один мільйон, а тих, що працюють, неповний робочий тиждень, понад 3 мільйони. Продукція за останній рік зменшилася відсотків на 15, а робітничі класи втратили не менш, як 10 мільярдів франків зарплатні.

Хвиля крахів грошевих систем у наслідок скасування золотого стандарту в Англії перекладає всі прикордонні стовпи капіталістичних країн. Цей найновіший прояв світової господарчої кризи ще не виказався повністю, але тим суцільнішими будуть його наслідки вже найближчого часу. — Є країни, що вже отверто визнали знецінення своєї валюти, як от Англія та Скандинавські країни. Є ще такі уряди, які докладатимуть надзвичайних сил, щоб зберегти ілюзію сталої валюти (Австрія, Угорщина, Німеччина). Але фактично золотий стандарт зламаано також у цих країнах. Бо що справді означають такі факти, коли в багатьох країнах біржі котрують угорський денгуро чи австрійський шіллінг нижче за паритет (установлений курс), або зовсім не приймають цих грошей? Або що означає такий факт, коли співвідношення між німецькою маркою до доларом у Нью Йорку не таке, як у Празі, а в обох цих містах не таке, як у Берліні? Та й навіть долар, "краса й гордість" усіх валют, і собі вже не

життєвий рівень переступає межі можливого. Ото ж капіталізм сам куде зброю єдиного революційного бойового фронту робітників, що працюють, та безробітних, куде ту зброю, що завдасть капіталові смертельного удару.

Майже у всіх капіталістичних країнах життєвий рівень робітників, які ще працюють, уже знижено і відкинуто назад до десятиліття. У деяких країнах, як от у Німеччині, і так мінімальну запомогу від безробіття вже замінили милостинєю, датками — тарілкою юшки та кількома крихітками хліба. Як що ранній капіталізм почав із того, що силою гнав жабраків та бродяг до фабрик та заводів, то тепер капіталізм жене робітників з фабрик та заводів, примушуючи їх жабрати.

Чи ж нема для трудящего люда виходу з цього становища? Деякі охоплені панікою ідеологи капіталістичного занепаду бачать єдине можливе розв'язання справи у зниженні життєвого рівня люда (читай: трудящих), відкинувши його на 50 — 100 років назад. Вони навмисно позирють у далеке минуле для того, щоб відвернути себе і трудящих від того справжнього виходу, що його протягом 14 років показують на одній шестій частині земної кулі — в СРСР — та що вже виходить на широкий шлях переможного будівництва соціалізму. Тут, у СРСР, нема кризи, нема безробіття. Тут робітники, напружуючи всі сили, небувалими темпами будують новий, соціалістичний світ, доходячи день-у-день виразніших успіхів.

У СРСР нема зменшення зарплатні. Саме тоді, коли в капіталістичному світі буржуазія розгорнула останній конвенційований наступ на життєвий рівень трудящих, — у Радянському Союзі з 1 жовтня цього року збільшено платню в провідних галузях премисловости.

Де вихід із дедалі більшого варварства капіталізму, який провадить у країнах "європейської цивілізації", масове закриття шкіл, звільняє учителів і хоче кинуть наступне покоління в ще більшій злидині, не тільки матеріальні, а й культурні? Цей вихід показує Радянський Союз, що в колишній імперії 70-відсоткової неписьменности приєднав дедалі ширші маси до культури, відкриваючи силуетну початкових і середніх шкіл та сотні нових вищих шкіл

(Довнічення на 3-ій сторони.)